

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS HÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
 Negyed évre 2 korona.
 Egyes szám ára 16 fillér.
 Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Kiadótulajdonos: Glattstein Adolf.
 Főmunkatárs:
KARDOS ISTVÁN és IFJ. SZÁDER GYULA.
 Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
 reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
 intézendők.
 Nyilttéri közlemények soronként 50 fillér.
 Hirdetések egyezség szerint.

Tegyük vonzóvá a falut.

Meline, nemrégiben még a francia minis-terelnök, akit az agráriusok világszerte in-ternacionális vezérüknek mondanak, — ujab-ban egész propagatív tevékenységét annak szenteli, hogy felhívja az írók, politikusok és államférfiak figyelmét arra a veszedelemre, mely a földmivelő népnek elvárosiasodásával elkövetkezik. Nencsak Páris, hanem majd minden ország fővárosa, népességben hatal-masan megduzzadt éppen a földmivelő nép beözönlése következtében. E tekintetben kü-lönösen Budapest mutatja felszívó képessé-gét, a hol az utolsó négy évtized alatt, mi-óta Pest-Budát egyesítették, a lakosság 64 százaléka vándorolt be. Ennek pedig javát a földmivelő munkás elem adja, akiket a ma-gyar róna nem lát többé. Ott, a hol a gyár-ipar fellendülőben van, mint Pozsony, Te-mesvár, feltűnően növekszik bevándorlás ut-ján népességben, s valamennyi város a föld-mivelő dolgozó elemet szívja föl.

Az „Országos Gazdaszövetség” szintén erősen érzi ezt a bajt és jelszavát Melinétől kölcsönzi: *Tegyük vonzóvá a falut!* Külö-nösen aktuális ez télen, mikor a falura rá-terpeszkedik a köd, a zuzmára és főleg — az unalom. Csak az tudja, hogy a tanköte-lezettség törvényének valamennyire való vég-rehajtása is, micsoda kulturszükségletet te-

remtelt a falukban, — a ki hivatása szerint a nép közt él, ismeri vágyait és tudja, hogy mire áhítozik.

A télen, mikor téllenül kell össze tenni a kezét a falu népének, még egy jó gazda-sági esztendőben is rettenetesen hosszú. Az egész tél az unalom jegyében telik el, az unatkozó ember pedig könnyű prédája a fa-luhelyeken lévő és elzúllásra mégis alkalmas helyeknek; kész prédája a hiszékenységre építő vándor népboldogítóknak, akik szelle-mi szórakozást igénylő lelkének tetszetős, csillámló ígéreteleket, vágyakat, reményeket hoznak és ébresztenek.

Azért van nagy jelentősége annak, hogy immár négyezer helyén az országnak nép-könyvtár van. És hogy mind kulturéséget elégitenek ki ezek a kis falusi könyvtárak, kitetszik abból, hogy a beérkezett jelentések szerint három millió a falu népéből, ezekből a könyvtárakból kapja szellemi mulatságát. Jelentések szólnak arról, hogy egy-egy tanyai könyvtárt napjára is meglátogatják. Négy-öt órát gyalogol a röskei sárga homokon a szegedi tanyai magyar, hogy a kapitányság-nál elhelyezett könyvtárból egy könyvet kap-jon. De milyen boldog, ha azon a czimen, hogy a keresztkomájának is kell könyv, ket-tőt adnak a kezébe. Egy hét múlva már is-mét jön a másik könyvért. Mennyire kár, hogy még Szeged nagy határában sem min-

den tanyakapitányságnál van könyvtár, s még mérhetetlenebb kár, hogy nincs minde-nült az országban.

De meg van a ponyva. A mezőtúri vá-sárokon és a többi alföldi vásárokon most is ott van a vándorkönyvtáros és bizony nem a népszerű jókait és a legújabb moderneket árulja, — hanem a nádudvari rablógylkos-ságot, a megcsontított kasznárt és egyéb hajmeresztő Bagó Márton szerű kiadványo-kat, melyekért annyiszor sajoztunk és a me-lyeket a ponyváról a szemétre dobni mégse tudunk. Aztán ott van a boulevard-sajtó-ke-lletén tul való elterjesztése a magyar népkö-zén. Megállapítható, hogy az alföldi magyar nyelvérzékét is kikezdi a nyomdabetű és már az ő szava sem magyarság szempont-jából, nem megbízható, mióta olvas.

A falusi kultúra érdekében való sok irá-nyu tevékenység egy hirlapi cikk keretében meg se beszélhető. Minderesetre jóleső meg-elégedéssel fogadjuk a földmivelésügyi mi-niszternek e téren való, valóban hatalmas te-vékenységét, mely a mezőgazdasági haladás zászlója alatt kulturát visz télen a falukba. Ezekre megy azoknak a gazdasági elhadá-soknak a száma, a melyeket a gazdasági fel-ügyelő, kirendelt szaktanárok, ambuláns ta-nítók, a gazdasági egyletek titkárai és kiváló gazdák tartanak a faluban most a télen. A magyar nép tanuló kedvére pedig felette jel-

◉ ◉ TÁRCZA ◉ ◉

Őszi hangulat.

Csodálatos szép őszi délután van,
 Magánosan bolyongok a határban.
 Szellő se lebben, — a nyárfalevél
 Mozog, az is csak magában beszél.

Fejét a fűzfa szomorúan lehajtja,
 Több már a zöld lombnál a sárga rajta.
 Űres fészkek lóg a galyak alól,
 Lakói már ki tudja merre hol?

Az erdőszélen, a lombok hegyében,
 Ugy uszik egy-egy békanyál fehéren,
 Mint mikor a való szerelmesek,
 Fehér kendővel bucsut intenek.

Ott fölnt meg kéklő selymén az egeknek,
 Halványfehér báránnyal lebegnek.
 S a táj, ameddig csak beláthatom:
 Csupa békesség, csönd és nyugalom!

És mint az őszi hanglalan határban:
 Szivemben is nagy, édes némaság van.
 Nyugodt a lelkem, csendes, hallgatag,
 Olyan boldognak érzem magamat.

És mégis e mosolygó környezetben:
 Valami mintha kényszerítne engem,
 Leborulni a sárguló gyepen
 És sirni, sirni, — mem tudom miért?
 Hosszan, keservesen!

Szabolcska Mihály.

A tangó.

— Budapesti levél. —

Tangó itt; tangó ott; tangó mindenütt!
 Ez a helyzet Budapesten, Tangót tánczol a Vigszínházban Hegedűs Gyuláné; a Népopé-rában Berki Lili és Szóyer Ilonka. Tangót tánczol kissé a Miss Duncan modorában: Berky is mezitláb: — Fedák Sári, a Lehár új operettjében, és hogy el ne felejtjük, tan-gót táncol a mozi népszerű Mexija, szemé-lyesen és nem egyedül, a Royal Orfeumban mesés honoráriumok mellett. Linder Maxi 1200 koronát, hirdelve, hogy milyen kultur-nép vagyunk. De ez semmi! Tangót táncol-tatik minden szeparéban és a táncmesterek versengve és őrdöngve hirdetik, hogy a leg-hamisíthatatlanabb argentiniai tánc az ővék. Csak náluk lehet megtanulni az összes figu-rákat.

Az őrdög tudja, hogy vagyok vele . . .

Nagyon öreg lennék már, és nem tudnám Terphichoere-t élvezni, ha bakugrásokban élém szökellik? Vagyok olyan vakmérő, hogy vidéki nyerseséggel, amugy parasztosan ki-mondom, ha meg is ölnek érte, hog a tangó nekem egy csöppet se tetszik, sőt egyenesen undorodom tőle. Még a legdecensebben Ber-ky Lili lejtli frakkban és lackban, szalonké-pesen és bár ez a szép erdélyi csillag min-denkor kedves és graciózus, — az ő tangó-ját sem tudom élvezni. Közben azt hallom, hogy Párisban a tangóláz szünőben van, csak Berlinben tombol; de Berlin az utóbbi években mesésen tultettu — nudításban Pá-riison és a fűgefalevél nélküli estélyek terén világrekordot teremtett. Ilyen helyekre való ez a híres argentiniai tánc.

Talán elveszünk a kedvét lelkes apos-tolainak, ha közölni bátorkodunk, hogy — a tangó nem is új. Pompeji kiásott romjai ta-nuskodnak, hogy olyanfélye táncot, melyben a táncos férfi váltig a táncosnője lábára akar hágni — vagyis a mai tangó, már 4,500 év-vel ezelőtt divatos volt, mert a fallfestmények táncolói habitusukban ennyi időre sejtetnek. És talán a tangó apostolait jobb ügyhöz méltó buzgalmukban az is meg fogja ingat-ni, hogy amit a magyar néplélek kára a

lemző, hogy ezek a gazdasági előadások mindég nagy közönséget vonzanak és ezüstös hajjal sem átal beülni az iskolapadba a magyar gazda, ha arról van szó, hogy valami okos szót hall a jobb, a haszonhajtó jövedelmesebb gazdálkodástól. Hát még ahol az előadásokat a népszerű mozi is élenkíti. — Csodálatos hogy a nép képzeletét mennyire foglalkoztatja Edison korszakos találmánya, és mennyire fel lehetne ezt használni a falu népének értelmi színvonala emelésére.

Nagyon itt lenne az ideje, hogy a földmivelő nép kulturszükségleteivel számoljunk és tegyük valósággá, amit Meline ohajt: — *Tegyük vonzóvá, kellemessé a falut!*

Heti posta.

—0—

A hetven éves poéta.

Nem tudom miért — de engem valami különös szeretet fűz ehhez az öreg, ősz szakállu poéta emberhez. Intenzívebb, mint a tisztelet és forróbb, mint a szeretet.

Talán, hogy egy iskolában jártunk, az erdőszigetes Gömörben, a rimaszombatiak iskolájában vagy talán, mert a Simon Judit volt az első vers, amit könyv nélkül felmondásra tanultam vagy százezer másokból, csak annyi bizonyos, hogy haragszom a sürgős Esztendőkre, akik a boldogult Rebnayer Litwak unokájának, Kiss József-nek szakállát befestették szíves eseteikkel dérszínre.

És mikor ez a kis zsidó emberke föllep kopottas gonyjában a méltóságos akadémia díszterembe, azon a lépcsőn, melyen nála már kisebb emberek is fölgyúltak a papír és a mi jó népünk türelme folytán — szinte hallom a rimaszombati gimnázium idővert kapuját belekialtani a világtengerbe: Kiss József az én kenyereimet ette, Kiss József aki utja elé ti rózsákat hintetek, az én fiam leveleivel ment ki a világba.

Ez az apró ember oly szerényen áll a nagy tömeg között, hogy méteresre kimagaslók közülük, pedig sokan azt mondják,

hogy nem érdemli meg ezt a kitüntetést, mert az apró, lefelé emelkedő költők fejéből kéne rakni egy gulát a annak a legfetejére állítani az öreget, hadd lássa az ország a magyar poétát, a magyar Carducit.

S látom, hogy az öreg ember remeg, ott a feketeruhás ünneplő között és igazi, valószínűs könnygyémántokat hullat fényesedő kabátjára.

A hetven esztendő, ami elmúlt — ő maga mondja — napsütéses volt és virágnyló.

Bánat ritkán érte. Talán egyszer, amikor egy lap, valláserkölcsi alapon, hajszát indított e szegény védtelen zsidó ellen, kétségbe vonva a magyarságát.

Mit lehetett csinálni? Szegény reszkető torkával belesírt a világha, hogy ő igenis magyar s magyar is akar maradni.

Elhitték-e men-e a támadók, nem tudom, de a meglámadott majd belefűlladt saját hangjába, amely hírülvitte az ő igaz magyarságát.

Akkor, ha jól tudom, kevesen állottak háta mögött pajzsaiikkal, most még nehezen juthatunk be a terembe, mert sok a tisztelő, a gratuláló, a boldog mosolygású ünneplő.

Az öreg poéta az ünnepiésen sirt egy keveset, amit talán mondtam is, s akkor bizonyára szégyenelték magukat egyesek, akik most eljöttek gratulálni a magyar poétához.

S így mulnak az évek lassan-lassan, pontosan, mint az óramutató, a nagy ember beleesik a nyirkos gödörbe, de az asztalon maradnak a könyvek, melyek nem engedik őt meghalni.

Kardos István.

● ● H I R E K ● ●

Új bírói állás. Az igazságügyminiszter a balassagyarmati kir. törvényszékhez egy új bírói és írnoki állást szervezett, ami lenyeges segítség lesz az ügyekkel tulzsufolt törvényszéken.

Színészet . . . ? Könyves Jenő szü-

társulatához még nem volt szerencsénk, bár a múlt hóban elígérkezett hozzánk — de a derék direktor és titkárja — úgy látszik — sebogy sem tudták megoldani azt a kérdést, hogy városunkban hogyan lehetne minden előadásra közönséget fogni.

A karácsony előtti vasárnap munkaszünet. A kereskedelemügyi miniszter néhány évvel ezelőtt rendeletet adott ki, a mely szerint: Budapest székesfőváros területén a karácsonyt megelőző vasárnap az ipari és kereskedelmi elárusítást és házhoz szállítást egész napon át, egyszer-mindenkorra megengedte. A vidéken azonban a szóban levő vasárnap egész napon át az ipari és kereskedelmi elárusítás és házhoz szállítás csak az esetben végezhető, ha a miniszter ezt engedélyezi. Az OMKE. az utóbbi értelemben tett most a kereskedelemügyi miniszternek előterjesztést, kérve, függessze fel az ez évi december 21-ére eső vasárnapra a munkaszünetet külön rendelettel a vidékre is.

A mértékhitelítései díjak visszatérítése. A keresk. miniszter rendeletet adott ki a helytelenül kirótt mértékhitelítési díj és pótdíj visszatérítéséről. A kereskedőket a rendelet érdekli, mert a helytelen befizetést teljesített félnek joga van a túlfizetés visszatérítését kérni, de csak ha kérelmét a hitelítés napjától számított hatvan napon belül nyújtja be és ha a kérvényhez csatolja az illető hitelítésről szóló díjszelvény-nyugtát.

Béres a korcsmában. Kácsor Simon petői korcsmájába nov. 30-án beállított egy Pálcsok nevű béres ember, ki ott reprodukálhatlan kifejezésekkel keltett feltűnést. A korcsmáros, — ott tartózkodó leányára való tekintettel — rendre utasította a gorombászkodót, ki erre még dühösebb lett, a korcsmárost torkon ragadta és kést emelt ellene, azonban a korcsmáros erősebbnek bizonyult kirántotta magát és önvédelemből hirtelenül felkapott egy kutacsot melyel jól fejen vágta a renitenskedő bérest, s így sikerült őt ártalmatlanná tenni, ki ellen a csendőrség is megindította az eljárást.

tangóval, ez internationalis érzéki tánczal mivelnek, az meg hozza meg is bukott. A tangót a párszi kiállításán egy egzotikus varietéiben, amelyen nálunk a millenaris kiállításán Ős-Budavára volt, — argentiniai tánczosok mutatták be eredeti vadságukban. Akkor a tangó nem a minden újért veszködő franciának, hanem a kutyának se kellett; az amerikai széles karimás kalapu táncosok, a mi cserkeszeink kalapban utánzóit, — úgy elpárologtak a franciák fővárosából, mint a kamfor.

A tangó barátai azt mondják, hogy a tangót mint táncot csak az cseppüli le, aki azt igazi formáiban sohse látta. Mert a tangó decens és felette szolid tánc. És nem tévesztendő össze azokkal a részben táncszerű, részben akrobatái mutatványokkal, — ahogyan a tangót színházban és a brettin táncolják. Az egy hamis, bájtalan dolog. Ellenben a tangó bájos és olyan leheletszerű költészet van benne, amelyet csak a — futóristák tudnak.

Csakhogy itt tartunk. Csakhogy a tangó

lekes apostolai kibökkentették a nagy igazságot. Hát igaz, amit a futóristák a pikturában és az írásban elkövetnek, — azt látjuk, a táncban is, a tangó diadalmas bevonulásában. Valami határozatlan majd fontos, majd gróteszk zenei ütemekre való mozgás, melynek célzata hol jámbor, hol malaczszerű. Egyik figurára azt mondja az ember, hogy ezt a szent földre igyekvő lovagok is a szende várkisasszonnyal ellejthették volna; — ellenben következik mérész fordulat, a jobb lábnak feldobálása, a női két láb között s e mellé a táncos érzéki nekibuzdulása a nire illedelemből kénytelenek vagyunk a szemünket behunyni, — pedig lehet, hogy a tánc végső kifejlődése megnyitja az előbbi paráznaságot.

Nem niszem, hogy a tangó divatos tánc lesz. Vagy helyesebben mondva, hogy hamar el nem felejtik az emberek. Kár lesz sietni a megtanulására, mert mire arra érik az idő, — a tangó el lesz felejtve, és meg lesz utálva, úgy, a hogy megérdemli.

Atyus.

Régi udvarházunk.

Régi udvarházunk kandallós szobája
Az én álmainnak legdrágább tanyája.
Vissza száll a lelkem messze-messze multba.
Itthon vagyok megint, — gyermek vagyok újra.

. . . Havas téli estvan, tombol a hideg szél,
Édes Anyám itt benn tündérekéről mesél;
Majd kis kezeimet imára kulcsolja,
Imádkozó számat százszor megcsókolja;
Kis ágyamba faltet, felhuzza a rácsot,
Ígér reggelihez puha kalácsot
A fejem alatt még igazit a párnán . . .
Édes szelid arcát mintha most is látnám.

Amióta onnan kizavart az élet,
Nem akadt számomra puha, meleg fészek;
Az én életemnek nem akadt hű párja,
Egyedül bolyongok, arva vagyok, arva!

Régi udvarházunk kandallós szobája
Hogyne lenne nekem az enléke drága!
Ott vett édes anyám ölelő karjára,
Ott borultam sirva a koporsójára.

Grigassy Jánosné.

Csillogó karácsonyfa-díszek, karácsonyi- és újévi =

Glattstein Adolf papírkereskedésében.

A többtermelő részvénytársaság iránt az egész varmegyében nagy az érdeklődés. Haladni vágyó kis és középgazdák két kézzel kapnak utánna, hogy a földjük többet teremjen, s különösen a műtrágya széles körű elterjedése remélhető, miután a többtermelő részvénytársaság a műtrágya árát csak akkor követeli, hogy ha tényleg többtermés mutatkozik. A többtermelő részvénytársaság az eddigi megállapodások szerinti most alakul meg, és a kik érdeklődnek iránta, irjanak Dr. Molnár István gazdasági tanácsos Budapest, IV. Kossuth Lajos u. 1. vagy Náray Géza ny. főhercegi urad. intéző (Budapest IX. Közraktár u. 10.) uraknak, akik a többtermelő részvénytársaságra vonatkozó bővebb tudnivalókat a nyomtatottprospektusban megküldi.

Elfogott templomfosztogató. Mint értesülünk, a csendőrség elfogta Lovcsányi Géza volt szobafestő-segédet, akiről kiderült, hogy a helybeli ág. ev. templomban a persely tartalmát kifosztotta.

Tűzoltók katonai kedvesmánya. A cs. és kir. hadügyminiszter és a m. kir. honvédelmi miniszter elrendelték, hogy a tűzoltói szolgálatot teljesítő és ezen körülményt kétségtelenül igazoló, fegyvergyakorlat köteles legénység ne ősszel hanem tavasszal hívassák be fegyvergyakorlatra. Az őszi fegyvergyakorlat alól felmentendő és tűzoltói szolgálatot tényleg teljesítő tagok nevét február hó elején tartozik a tűzoltó parancsnokság az illető csapatfőst (ezred) parancsnokságának bejelenteni, hogy az illető beosztása a kedvesmányaik megfelelőleg eszközölhető legyen.

Mestertanfolyam férfiruhaszabó és cipésziparosok részére. A m. kir. technológiai iparmúzeum 1914. évi január és febr. hónapokban a férfiruhaszabóság és cipészipar köréből Budapesten a m. kir. technológiai iparmúzeumban mestertanfolyamot rendez. E tanfolyamra azzal hívja fel a miskolci Kereskedelmi és Iparkamara az érdekeltek figyelmét, hogy a tanfolyam megnyitása január 3-án történik, 7 héten átfog tartani s a kereskedelmiügyi miniszter a tanfolyamra jelentkező iparosoknak a 20—20 kor. utiköltségen kívül egyéb segílyt nem nyújt. A tanfolyamon résztvevőknek 300 kor. fenntartási költséget a technológiai iparmúzeum pénztárába előre kell beküldeni, az illetékes ipartestületnél kell.

Szerkesztésért felelős a kiadó.

3979—1913 tkvi. sz.

Árverési hirdetemény-kivonat.

A szécsényi kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóság közhirre teszi, hogy Schlesinger A. Fia végrehajthatónak Percze János végrehajtást szenvedő elleni 47 kor. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szécsényi kir. járásbíró területén levő — Varsány községben fekvő és a varsányi 361 sz. tjkvben A. I. 1—2. sor. 755, 757. hrsz. Pontalján rétre 193 kor. u. o. 712 sz. tjkvben I. 1. sor. 160a hrsz. osztási szántóra 184 kor. u. o. 720 sz. tjkvben † I. sor. 37 hrsz. Bellek ház udvarra 300 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban a következő fel-

telek mellett elrendeli, azzal, hogy a fenti tjkvre 5491—911 tk. sz. végzéssel Percze János és neje Kiraly Teréz javára bekebelezett haszonélvezeti jogot jelen árverés nem érinti megis az 1881. évi 60. t.-c. 163. §. 2. bekezd. értelmében a kir. járásbíró kimondja, hogy amennyiben a fenti ingatlanok vételére az ezennel megállapított 800 kor. előző teliértélt összeget el nem éri, az árverés hatálytalanná valik a nyomban megtartandó árverésen fognak a fenti ingatlanok azonnal eladatni ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy ezen ingatlanok az 1913. évi december hó 10 napjának d. e. 10 órájkor. Varsány község házánál megtartandó nyilvános bírói árverésen a kikiáltási ár kétharmadán alul eladatni nem fog.

Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan hecsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 12 §-ában jelzett árfolyammal számított és a 3333—81. l. M. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni vagy a bánatkéznnek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kir. járásbíró, mint tkvi. hatóság.

Szécsény, 1913. szept. 23-án.

Szenthe, sk. kir. járásbíró.

A kiadmány hitelül:

Sextus, kir. tkvld.

1031—1913 végrh. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102 § értelmében ezennel közhirre teszi, hogy a bgyarmati kir. törvényszéknek 1913 évi 11886 számú végzése következtében Franck Dezső salgótarjánj ügyvéd által képvisel Salgótarjani Takarékp. r. t. javára 4000 kor. s jár erejéig 1913 évi nov. hó 8-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 2102 koronára becsült következő ingóságok u. m. butorok, 2 ökör és 60 szekér takarmány répa nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíró 1913-ik évi V 5311 számú végzés folytán 4000 kor. tőkekövetelés, ennek 1913 évi febr. hó 23 napjától járó 6 százalék kamatai, egyharmadszázalék váltódij és eddig összesen 565 kor. 22 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek és 2 korona 80 fill. árverés kitűzési díj erejéig N. Kereszturban leendő megtartására 1913 évi december hó 23-ik napjának délelőtti 11 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1913. nov. hó 29 én.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

973—1913. végrh. sz.

Árverési hirdetemény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-cz. 102 §. értelmében ezennel közhirre

teszi, hogy a szécsényi kir. járásbíró 1913. évi Sp. II. 303/2 számú végzése következtében Dr. Lukács János rétsági ügyvéd által képviselt Balla Kálmán női ncs-i lakos javára 204 K. 30 fill. s jár. erejéig 1913. évi okt. hó 25-én foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 700 kor.-ra becsült következő ingóságok u m: 1 kredenc, 1 dívány, 1 zongora nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíró 1913-ik évi V Sp. II. 303/2 számú végzése folytán 204 kor. 30 fill. tőkekövetelés, ennek 1913. évi június hó 15 napjától járó 15százalék kamatai egyharmadszázalék váltódij és eddig összesen 64 kor. 24 fill.-ben bíróilag már megállapított költségek és 2 kor. 20 fill. árverés kit. díj erejéig Szécsényben leendő megtartására 1913 évi december hó 12-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881. LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1913 évi november hó 25-én.

Nagy, kir. bír. végrehajtó.

4549—1913 tkvi sz.

Árverési hirdetemény-kivonat.

A szécsényi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhirre teszi, hogy a Szécsényi Népbank végrehajthatónak Trajter József és neje végrehajtást szenvedő elleni 720 kor. tőke követelés és jár. iránti végr. ügyében a szécsényi kir. járásbíró területén lévő Szécsény községben fekvő és a 782 sz. tjkvi A I 1. sor. ház 452 sz. udvar és kert ingatlanra az árverést 919 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy ezen ingatlanok az 1913 évi december hó 29 napjának d. e. 10 órájkor ezen kir. járásbíró tkvtárában megtartandó nyilvános bírói árverésen a kikiáltási ár kétharmadán alul eladatni nem fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy az 1881 november 1-én 3333. sz. kelt igazságügy miniszteri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirokban az 1881. t.-cz. 170 §-a értelmében a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szécsény 1913 október hó 26-án.

A kir. járásbíró mint tkvi. hatóság.

Szenthe, s. k. kir. bír.

Zelyenka, kir. tkvld. h.

Egy hálószoba
 === bútor ===
 azonnal eladó.

Klein Henrik porcelánkereskedőnél, Helyben.

== képes levelező-lapok nagyválasztekben kaphatók:

Glattstein Adolf papírkereskedésben.

Csillogó

karácsonyfadiszek

és karácsonyi ajándéknak igen

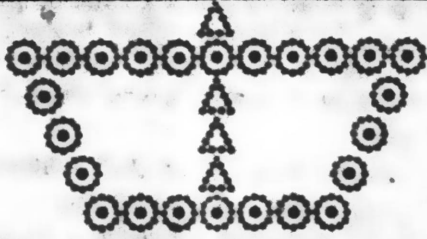
alkalmas képes-, mese- és emlékkönyvek,

diszdoboz-levélpapírok, tentatartók, író-, rajz- és festőszerek,

dominó, szélmalom, sakk, stb. stb. nagyválasztékban kaphatók:

Glattstein Adolf, könyv- és papirkereskedésében

Szécsény, Rákóczi-út 565.

KÓSA JÁNOS
 úri- és női cipész
 Szécsény, Rákóczi-út 87. szám.
 (Barok-féle ház.)

Figyelmeztetés.

Tisztelettel felhívom a n. é. közönség b. figyelmét hogy a közalgó karácsonyi és újévi ünnepekre

ha jó, szép, tartós- és olcsó cipőt kíván,

úgy czipő szükségletét sziveskedjék

○ ○ cégemnél beszerezni. ○ ○

Egyben felkérem, hogy b. megrendelését sziveskedjék mielőbb beadni, mivel az ünnepek előtt munkatorlódás következtében nem lenne módomban a tömeges megrendeléseket kellő időben szállítani.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását kérve, vagyok

kiváló tisztelettel

KÓSA JÁNOS,
 úri- és női cipész.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv-, írószér- és papirkereskedése.

M. kir. dohány- és szivar-árudája.

a „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

SZÉCSÉNY, (NÓGRADMEGYE) RÁKÓCZI-ÚT 565.

Készít minden néven nevezendő

könyvnyomdai munkákat díszes, pontos és gyors kivitelben bámulatos olcsó árakon.

Vidéki megrendelések a legrövidebb idő alatt teljesítetnek.

Allandó raktár: mindenféle papirosokból, rajz- és írószerekből, ügyvédi-, közigazgatási- s különböző hivatali nyomatványokból.